



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Breviario Concionatorio, Strenæ, Fidelis Prophetissa Concionibus de B. M. Virgine serviens, Conciones Occurrentes & Funebres

Tylkowski, Wojciech

Oliva, 1686

VIII. Quia Filium suum dedit in mortem pro mundo, & ipsa certo modo
Redemptioni cooperata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51821)

5. Quia Filium suum dedit in mortem pro mundo, & ipsa certo modo redemptioni cooperata.

S. Antonin. 4. p. tit. 15. cap. 20. parag. 11. Quod dicitur de Patre æterno, ita de ejus temporali Matre dici potest, Rom. 8. *Proprio Filio suo non peperit, sed pro nobis omnibus tradidit illum*, scilicet passum voluntate, & affectu, & quomodo cum illo non omnia nobis donavit? Sed hoc ipsum uberiùs exponit Arnoldus Carnotens: super verba Christi: *Ecce Filius tuus*. Moriebatur Virgo & mori non poterat; nec poterat ex facie ejus colligi crux animæ, & patibulum spiritûs, in quo erat hostia viva, & beneplacens Deo, & medullatum holocaustum, quod cum ipsa incenderit, tantum ministerio conscientiaæ utebatur: ipsaque sine strepitu se ipsam mactans in altari interiori, & ligna, & flammam offerebat, nimirum in loco illo (in monte Calvarie) in quo assistebat Virgo cruci, duo videres altaria, aliud in pectore Mariæ, aliud in corpore Christi: Christus carnem, Maria immolabat animam; optabat verò ipsa ad sanguinem animæ, & carnis suæ addere sanguinem, & elevatis cum Filio manibus celebrare sacrificium vespertinum, & cum Domino Jesu corporali morte redemptionis nostræ consummare mysterium: sed hoc solius summi Sacerdotis privilegium erat, ut de sanguine munus intra sancta inferret, nec poterat hæc ei esse dignitas cum aliquo communis; nam in reparatione hominis nulli Angelo, nulli homini cum illo fuit, aut esse potuit communis autoritas. Cooperabatur tamen plurimum secundum modum suum ad placandum Deum, tum cum propria, quam Matris vota charitas perferret ad Patrem, tum cum quod Mater peteret Filius approbaret, Pater donaret, Filius ad pectus Matris, & ubera, Pater ad Filij crucem, & vulnera respiciebat; & quid inter hæc tanta pignora non moverent.

Sed adjiciamus his quæ dicit Richard. à S. Laur. lib. 1. de laudib. B. V. Fuit Dominus cum Maria, & ipsa cum Domino, in eodem labore & eodem opere nostræ redemptionis, Mater misericordia, Pater misericordiarum adjuvit in opere nostræ salutis. Unde prædictum erat de primo homine. *Non est ei bonum esse solum, faciamus ei adjutorium simile sibi*. Illa enim literalis Eva non fuit viro suo in adjutorium, sed in destructorium magis, hæc autem in adjutorium quia in manu feminae tradidit Deus Sifaram, & una mulier Hebræa fecit confusionem in domo Nabuchodonosor. Et lib. 2. dum verba Michæ 6. expendit. *Nunquid dabo primogenitium meum pro scelere meo, & fructum ventris mei pro peccato animæ meæ*, Maria charitate sua, quæ vulnerabatur Unigenitum suum dedit pro sceleribus nostris, & fructum ventris sui pro peccatis animarum nostrarum. Tunc impletum est illud quod de prima muliere dixerat DEUS in figura Mariæ quasi loquens de secundo Adam. *Non est bonum, hominem esse solum, faciamus ei adjutorium simile sibi*. Nolebat siquidem

K

Deus

Deus Pater, si liceat ita loqui, Filij sui morte salvari genus humanum, & diabolum condemnare, sed disposuerat in manu faminae tradere Sisaram. *7bid.* Ipsa est causa salutis humani generis, & quaedam ratio & complementum post Filium suum omnium quæ facta sunt.

Imò amplius quid dixit *Ernestus Pragensis in Mariali cap. 87.* Factus est Maria Deus suus in adiutorium spei suæ, quæ utique erat de hominis redemptione & mundi renovatione. *Arnold. Carnot. tract. de laudib. Mariae.* Dividunt coram Patre inter se Mater, & Filius pietatis officia, & miris allegationibus muniant Redemptionis humanæ negotium, & condunt inter se reconciliationis nostræ inviolabile testamentum, Maria Christo se spiritu immolat, & pro mundi salute obsecrat, Filius impetrat, Pater condonat.

Quærit *S. Iren. lib. 3. contra Valentin. cap. 53.* Quid est quod sine Mariæ consensu non perficitur mysterium Incarnationis? *Respondet ipse.* Quia nempe vult illam Deus omnium bonorum esse principium. *Respondet & S. Damasc. orat. de Assumpt.* sic Virginem affatur. Neque tui ipsius causâ progenita es, quocirca à Deo vitam habebis, ob quem in vitam prodijsti, ut orbis universi salutem te Administram præberes.

In quem sensum illa recidunt *Romanae Ecclesie.* Benedicte Filia tu à Domino quia per te Fructum vitæ communicavimus. *Et rursus.* Per te paradisi portæ nobis apertæ sunt, quæ hodiè gloriosa cum Angelis triumphas. *Et Damian. serm. 1. de Nativ. B. V.* Meritò Speculum justitiæ appellatur, quia quidquid justitia circa Christum agebat, in Virgine, totum representabatur. Audiamus quomodo in hoc puncto *S. Bonav. Stimuli amoris p. 1. cap. 3.* Virginem alloquatur. O Domina mea ubi stabis? nunquid tantum juxta crucem, imò certè in cruce cù Filio ibi crucifixa eras secum. Sed hoc distat quia ipse corpore, tu autem in corde, nec non ut ejus vulnera per corpus ejus dispersa, sunt in corde tuo unita. Ibi Domina lanceatum est cor tuum, ibi spinis coronatum, ibi illusum, exprobratum & contumeliji plenum, aceto, & felle potatum. O Domina cur voluisti immolari pro nobis? nunquid non sufficiebat Filij passio nobis nisi crucifigeretur, & Mater? Imò. Sed ut *Richard. à S. Laur. docet lib. 2. p. 204.* Debit esse Coadjutrix Christi in passione & redemptione. Et ut *Ephrem orat. de laudib. B. V.* Captivorum redemptio & omnium salus. *Ut Anselmus alleg. celesti 27.* Causa reconciliationis generalis. *S. Sabbas in Meneis 17. Febr.* ubi sic Virginem alloquitur. Tu Crucifixum Filium tuum pro nobis in lytrū dedisti. Et tantâ alacritate dedit Virgo, ut *Richard. à S. Laur. lib. 4. de laudib. Virginis* dixerit. Nec passionem Filij impedivit, nec crucifixoribus maledixit, sed exemplo Filij, ut verè creditur pro eis intercessit. Imò ut *Novarin. lib. 4. elect. num. 493.* ex sensu plurium Patrum ita dedit. Ut si carnifices defuissent, ipsamet æterni Patris voluntatem perficiens suis manibus Filium pro humani generis salute immolâset.

In quam rem adduxit exemplum Abraham, qui ex obedientia paratus fuit filium immolare. Certè *Ecclesia Græca in Memis 1. April.* docet, Quod Virgo sub cruce consistendo, hymnum laudis concinebat tibi ô Amator gentis humanæ, quam mirum ob homines, & amore eorum moriebaris, ideo te laudabat.

Amplius est quod eadem *Ecclesia 6. Jun.* ubi inducit quod Christum alloquatur Mater, ostendit, quod Filium ad ferendam mortem confortabat in hunc modum: O lumen oculorum meorum! nihilominus propter nos homines cruciatum istum lubens, ac volens accepta, sustine crucem, clavos, spongiam, hastam, per quæ passionis tuæ instrumenta talem hominibus vitam largiaris, quam nullus unquam attinget cruciatus, aut dolor. Obtulit verò pro nobis non semel Filium, sic enim *s. Brigitta* habet. Melius quàm aliquis Propheta præcivit Filij sui passionē, ideo lactando eum, cogitabat quod felle & aceto potandus esset in cruce, quando eam in manibus gestabat, videbatur illi quod crucis brachio esset confixus: quando dormiebat cogitabat mortuum ex cruce depositum: quando osculabatur, Judæ osculam cogitabat: quando fascijs involvebat, funes cogitabat quibus ligandus ab impijs carnificibus. &c.

Miratur hæc *s. Bernardinus tom. 1. serm. 51. cap. 4.* Omnia circa nos utriusque Parentis Jesu Christi pietatis dignatio! ô inæstimabilis Dei, & Virginis dilectio charitatis! qui ut servum redimerent, communem Filium tradiderunt propter nimiam charitatem, quâ Deus & Virgo nos miseros peccatores dilexerunt. Quod confirmat *s. Bonav. in 1. dist. 48. 92.* Nullo modo dubitandum est, quin virilis Mariæ animus, & ratio illius constantissima, voluit etiam tradere Filium suum pro salute generis humani, ut Mater per omnia conformis esset Patri & Filio.

Quod ipsum in modum prophetantis *serm. 3. de Purif.* expressit *s. Bern.* Veniet tempus quando non in templo offeret Mater, (uti fecit in Purificatione) nec in brachijs Simeonis, sed extra civitatem, inter brachia crucis. Illud erit sacrificium vespertinum, istud est matutinum, cujus utinam omnes experiamur fructum per operam Sæmæ Matris. *Damasc. hymn. Eccles.* Natura hominum serviens peccato, Domina castissima per te libertatis cõpos facta est, Nato tuo pro cunctis ut agno immolato. *Honorius Augustod. in sigillo B. V. cap. 1.* Sicut Populus Dei à Pharaone per virgam Moysis, ita Ecclesia à diabolo per Virgam Jesse Mariam & Florem saum, id est Christum liberata est. Rursus *Damasc. orat. 1. de Annunc.* Hæc Virgo omni profuit creaturæ, quam veluti cõemptam à servitute in libertatem asseruit. *Dionys. Carthus. lib. 1. de laud. Virg. art. 7.* Per Virginem universum genus humanum à servitute peccati, à iugo & subiectione diaboli, à corruptionibus & peccato originali secutis, & ab obligatione æternæ damnationis liberatum.

Propter quod *Leo Imp: orat. de Assumpt.* sic Virginem allocutus. Ave Volu-
men commodissimum, in quo Verbum Dei scriptis mandatum est, per quod gravi
servitutis iugo oppressi in perpetuam libertatem vindicati sumus. Hinc eam *Gregorius*
contempl. de B.V. cap. 4. vocat Libertatem à Deo ædificatam Creaturæ inferiori
S. Ildesons lib. de B.V. cap. ult. Libertatis nostræ nobilissimum titulum.

CAPUT VI.

Beatam dicit Virginem omnis gene- ratio Sanctorum in particulari.

I. Sancti universim Beatam dicunt.

Quia illis omnibus excelsior.

Quia ut docet *S. Athanas. serm. in Evangel.* Spiritus S. in Virginem descendit et
omnibus virtutibus essentialibus, induens eam gratiâ, ut in omnibus gratior
sa esset. Juxta *Gregor. in 1. Reg.* Altitudo Mariæ super omnes Sanctos resplendit.
Ex *Ildesonso* concluditur *serm. 2. de Assumpt. B.V.* Sicut est incomparabile quod gelsio,
& ineffabile quod peperit, ita est incomprehensibile præmium gloriæ, quod meruit.
Unde *Andr. Cret.* affirmat *orat. de Assumpt.* Excepto Deo solo est omnibus altior.
Eadem ferè verba habet *Epiphân. orat. de laud. B.V.* Solo Deo excepto cunctis su-
perior existit. Quæ explicare videtur *Laur. Justinian. serm. 2. de Nativit. Virg.* Nullus
mortalium quamvis donorum celestium numerositate sit præditus Virgini valet
coæquari. Patriarcharum utique Prophetarum, Apostolorum, Martyrum, omni-
umque Sanctorum merita B. Virgo transcendit. Nam juxta *Damasc. serm. de Nativit.*
B.V. Totius Divinæ gratiæ charismate plena fuit.

Demonstrativè id deducit *S. Bernardinus Art. 2. cap. 8. tom. 1. serm. 61.* Secundum
Dionysium in Regno cælorum omnium inferiorum dona in superioribus in tanta
excellencia sunt, quod quasi multa est comparatio, nisi sicut est circumferentia ad
suum centrum: cum ergo B.V. super omnem ordinem sit, in tantum quod per se
faciat ordinem incommunicabilem, Sequitur quod super omnes inferiores ordines
tam Angelorum, quam hominum simul sumptorum, ipsa impropotionaliter (quod
nota verbum impropotionaliter) id est quasi sine ulla proportione & comparatione fuerit
superior